

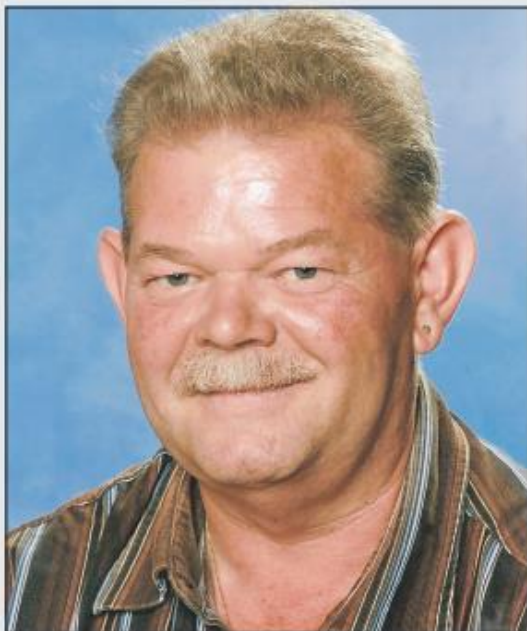
IN HERINNERING

Rob Bouwman

9 AUGUSTUS 1957 – 14 JANUARI 2013

‘Dat bromberen was een spel’

Licht aan, koffie klaar. Zo begon elke werkdag van conciërge Rob Bouwman aan het Rijnlands College. Hij was er elke dag als eerste. Ook op 14 januari. Die ochtend overleed hij zo maar tijdens zijn werk. In de hal, een half uur voordat de lessen zouden beginnen. Collega conciërges, docenten en leerlingen kunnen er maar lastig aan wennen dat hij er niet meer is. En dat geldt zeker voor zijn broer met zijn ge-



zin in de Dorpsstraat.

Rob Bouwman is geboren in Noordwijk en is daar altijd blijven wonen in het huis van zijn ouders. Hij heeft een plaats in deze serie omdat hij 25 jaar lang op het Rijnlands Lyceum in Oegstgeest heeft gewerkt. Daar kreeg hij de dag voor de kerstvakantie nog een staande ovatie van docenten en collega's bij zijn jubileumfeest.

"Wie Rob niet kende kon van hem schrikken", vertelt zijn broer René Bouwman. "Hij was een brede forse man. En als je hem iets vroeg kreeg je stevast als antwoord: 'nee'. Of 'Dat hebben we niet, dat kan niet worden besteld en wordt niet meer gemaakt.'" Wie hem kende wist dat hij daar niets van meende." Op school hoor je hetzelfde, van leerling tot rector. Rector Swieringa: "Ik zag een nieuwe collega een keer wit rond de neus wegtrekken toen hij voor het eerst met Rob te maken had. Al gauw begreep hij het spel. Rob was de gemoedelijkheid zelve en stond voor iedereen klaar." Rob Bouwman werkte in de bouw totdat het werk daar terugliep. Hij werd conciërge op het Rijnlands en is er nooit meer weggegaan. "Rob is nooit getrouwd en de school was voor hem als een familie", vertellen René en zijn vrouw Jolanda. Leerlingen en docenten noemen er allemaal zijn onnavolgbare humor. Maar vooral ook zijn hulpvaardigheid. Wat je ook vroeg, Rob regelde het in een handomdraai. En ook al was je volgens Eva Pluggers (16) voor de zo-

veelste keer je script van de musical kwijt, Rob printte het opnieuw voor je uit. "Ook al zei hij natuurlijk eerst dat het niet kon." Als brugklasser leerde je hem direct kennen omdat hij de lockers beheerde. En iedereen krijgt hem wel eens niet open en moest dan door Rob worden gered. Zogenaamd mopperend en al.

Collega conciërge Cees Bakker is maar gestopt met roken nu Rob er niet meer is. "We rookten samen altijd buiten even een sigaretje. Met hem kon ik alles bespreken. Hij was voor mij geen collega maar een vriend. Samen hebben we ook een keuken in de kantine gebouwd. Daar werkten we in de vakantie gewoon voor door. Geen punt."

Rob Bouwman was de zesde in de rij in een gezin van zeven kinderen. Zijn jongere broer René kan het nog niet bevatten dat hij er niet meer is. "Mijn vader overleed toen ik 15 jaar was. Ook zo plotseling, net als Rob. Hij was mijn tweede vader, maar ook mijn beste vriend en raadgever. Voor onze dochters was hij een suikeroom die hen veel te veel ver-

wende. Daarin moesten we hem wel eens afremmen. Rob woonde bij zijn moeder in en samen met zijn zus verzorgde hij haar totdat zij negen jaar geleden overleed. Toen die zelfde zus twee jaar geleden zelf op haar 56e jaar overleed kon hij dat maar nauwelijks verwerken. De meeste mensen kennen Rob als een goedmoedige man die je altijd kwam helpen als er te klussen viel. Hij zorgde beter voor anderen dan voor zichzelf. Hij was ook iemand die ruzies meed en altijd een oplossing wist", vertelt René. "Maar hij was ook een binnen-vetter, die gedichten schreef om zich te kunnen uiten." De gitaar die hem bij elk feestje vergezeld staat nu in de kamer van zijn broer.

▣ Hij zorgde beter voor anderen dan voor zichzelf

IN HERINNERING IS EEN NIEUWE SERIE DIE ÉÉN KEER PER MAAND VERSCHIJNT. WILT U UW GELIEFDE IN DE KRANT? NEEM CONTACT OP MET MIEKE KERKHOF, TOTAALVERHAAL@GMAIL.COM. U KUNT OOK EEN HERINNERINGSBOEKJE OF KAART LATEN MAKEN. KIJK OP WWW.WOORDENSCHILDERIJ.NL